

РЕШЕНИЕ

№ 1797

***, 15.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Дияна Ат. Николова

при участието на секретаря Габриела Ст. Василева
като разгледа докладваното от Дияна Ат. Николова Гражданско дело № 20234430103798 по описа за 2023 година

Делото е образувано въз основа на депозирана искова молба от Л. Й. М., ***, с постоянен адрес *** против А. Й. Т., ЕГН *****, адрес: ***, в която е направено искане съдът да постанови съдебно решение, с което да бъде признато за установено по реда на чл.422 от ГПК, че ответницата дължи на ищцата сумата от 791,66лв. - дължима по запис на заповед от 09.07.2015год., издаден от *** *** и за която сума по реда на производството по чл.417 от ГПК и по ч.гр.д. № 3945/2022год. по описа на ПлРС е издадена заповед за изпълнение и изпълнителен лист.

В срок е депозиран писмен отговор от ответницата А. Й. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***, чрез адв. И. А.-***, съдебен адрес: ***, с който искът се оспорва изцяло. Оспорват се всички, изложени в исковата молба факти и обстоятелства. Заявява се, че *** на ответницата не е подписвал Запис на заповед от 09.07.2015г., на който се позовава ищцовата страна. Оспорва автентичността на документа, поради което моли съда да открие производство по чл.193 ГПК.

Твърди се, че посочената в записа на заповед сума в размер на 5000 лева не е предавана от страна на ищеца на *** на ответницата - издател по записа на заповед. Не е налице валидно каузално правоотношение в този

смисъл. Счита, че записът на заповед не носи задължителните реквизити по смисъла на чл.535 от ТЗ.

На следващо място счита, че вземането по Записа на заповед е погасено по давност. Ценната книга е издадена на 09.07.2015г. и е предявена на 09.07.2017г. Вземането срещу издателя на запис на заповед се погасява с изтичането на 3-годишна давност съгласно чл. 531, ал. 1 от ТЗ вр. чл. 537 от ТЗ. Правото на ищеца на иск по ценната книга се е погасило по давност, считано от 09.07.2020година. Към датата на подаване на заявлението по чл.417 от ГПК, вземането по Запис на заповед, издаден на 09.07.2015г. и предявен на 09.07.2017г., е било погасено по давност. Във връзка с гореизложеното, прави възражение за изтекла погасителна давност на вземането по Запис на заповед от 09.07.2015г.

Моли съда да отхвърли иска.

Прави възражение относно размера на адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на основание чл. 78 от ГПК на насрещната страна.

В о.с.з. ищцата се представлява от адв.М., който поддържа иска и навежда доводи в о.с.з.

В о.с.з. ответницата се представлява от адв.А., който оспорва иска и навежда доводи в о.с.з.

Съдът, като взе предвид доказателствата по делото, доводите на страните и разпоредбите на закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По делото е приобщено ч.гр.д. №3945/2022г. по описа на ПлРС, от което се установява, че по искане на кредитора –Л.М. е издадена заповед за изпълнение против длъжниците Л.П. и А.Т., както следва : Длъжникът Л.П.П., ЕГН *****, от ***, да заплати на кредитора Л. Й. М., ЕГН *****, от ***, сумата от 3 166, 00 лв., представляваща главница, ведно със законната лихва, считано от 21. 07. 2022 год. до изплащане на вземанетоДлъжникът А. Й. Т., ЕГН *****, от ***, да заплати на кредитора Л. Й. М., ЕГН *****, от ***, сумата от 791, 66 лв., представляваща главница, ведно със законната лихва, считано от 21. 07. 2022 год. до изплащане на вземането. Вземането произтича от следните обстоятелства: задължение по запис на заповед, издаден на 09.07. 2015 год. от

*** на длъжниците Й.Д.П..

В срок е депозирано възражение от А.Т., иницирало образуването на настоящото исково производство.

Като доказателство по делото е приета процесната Запис на заповед, издадена на 09.07.2015год. от *** на страните – ***, предявена му/въпреки визирания падеж/ на 09.07.2017год. На гърба на ценната книга е извършено следното отбелязване : „ Плоучих от длъжника Й.Д.П. на 02.10.2019год. сумата от 250лв. по настоящия запис на заповед.Положен е подпис, за който не се спори, че е на ищцата. Записът на заповед е издаден за сумата от 5000лв.

От приетото по делото заключение на ВЛ по назначената съдебно-графическа експертиза, приета от съда като неоспорена от страните, се установява, че подписът в графа „Издател“ и „предявена на“ в процесната запис на заповед са положени от Й.Д.П..

Съдът намира, че представеният документ по реда на чл.417 т.10 от ГПК е действителен, Същият съдържа императивно установените в чл. 535 от ТЗ реквизити: наименованието “запис на заповед”, както в заглавието, така и в самия текст, безусловно задължение за плащане на сумата от 5000,00 лева, с падеж на 09.07.2017 г., място на издаване /***/ и място на плащане /***/, отразена е датата на издаване, положен е подпис на издателя и същият, както и поемателят са надлежно индивидуализирани. Възразява се от ответната страна, че процесната сума по записа не е предавана на *** на страните иче не е налице валидно каузално правоотношение в този смисъл.

Спорно по делото е дали е процесният запис на заповед е подписан от *** на страните и дали е налице изтекла погасителна давност.

От заключението на ВЛ-графолог се установява по несъмнен начин, че *** на страните е подписал процесния запис на заповед, поради което и възраженията в тази насока са неоснователни.

Спорно по делото е дали е имало плащане от страна на *** на страните, с което да е прекъснат преклузивният давностен срок. Правото на иск обхваща вземанията по абстрактните сделки, каквато е записът на заповед, а погасяването на исковете по давност се регулира от специалната норма на чл.531, ал.1 ЗЗД, изключваща приложението на общата петгодишна давност по чл.110 ЗЗД. Тригодишният давностен срок по чл.531, ал.1 ТЗ тече от датата

на падежа на записа на заповед, уговорен на определен ден - 09. 07.2017г., и изтича на 09.07.2020г., преди предявяване на установителните иски за съществуване на вземанията, предмет на заповедта за изпълнение, които, съгласно чл.422, ал.1 ГПК, се считат заведени от момента на подаване на заявлението по чл.417, т.10 ГПК - 21.07.2022 г. Съдът намира, че от събраните по делото доказателства не може да се установи по несъмнен начин, че е налице плащане преди 09.07.2020 г. Този извод се обосновава със следното : в о.с.з. процесуалният представител на ищцата заявява, че плащането по процесния запис на заповед на сумата от 250лв. е извършено приживе на ***, от страна на неговата ***, действала от негово име, за което по делото е представен приходен касов ордер, подписан от получилия сумата – ищцата в процеса и Л.П. – вносител, *** на Й.П. и *** на страните. Съдът приема, че не може да се направи по несъмнен начин извод плащането на сумата от 250лв., за което е издаден ПКОрдер да е именно отразеното плащане на същата сума на гърба на процесния запис на заповед. В касовия ордер действително е отразено, че сумата се плаща по процесния запис на заповед и „по дълг“ на Й.П.. Същевременно в записа на заповед е отразено, че плащането е получено от длъжника Й.П.. В случая в записа не е отразено, че получавайки частично плащане, кредиторът го получава от друго лице, макар и *** на задължилия се по записа ; че в тази връзка е издаден Приходен касов ордер и разписка. Удостоверяването е направено от ищцата и няма положен подпис от страна на длъжника – Й.П. или от друго лице, и въобще по делото не се доказва достоверността на времевия момент на плащането, а именно, че е извършено именно на посочената дата – 02.10.2019год., т.е. преди изтичане на давността за погасяване на вземането. Не е налице яснота защо е следвало за извършеното частично плащане да се издава Приходен касов ордер, при положение, че по сделката участват физически лица, а ответницата отговаря в качеството си на наследник на починалия й баща.

Предвид изложеното съдът намира, че към датата на подаване на заявлението по чл.417 ГПК вземането на длъжника е било погасено по давност, поради което и искът като неоснователен следва да бъде отхвърлен.

С оглед изхода на спора на ответната страна се дължат разноски за един адвокат в размер 480лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Л. Й. М., ЕГН *****, с постоянен адрес *** срещу А. Й. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес в *** иск с правно основание чл.422, ал.1, вр. с чл.415, ал.1 ГПК, вр. чл.538, ал.1 от ТЗ с искане да бъде прието за установено в отношенията между страните, че ответницата дължи на ищеца сумата от 791,66 лева, дължима по запис на заповед от 09.07.2015 г., с падеж 09.07.2017 г. и място на плащане в ***, издаден от *** Й.Д.П., за която сума е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 3945/2022год. по описа на ПлРС, като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 от ГПК Л. Й. М., ЕГН *****, с постоянен адрес *** ДА ЗАПЛАТИ на А. Й. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес *** сумата от 480,00лв., представляваща направени разноси за един адвокат.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните, чрез Плевенски районен съд пред Плевенски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____